

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
 ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
 FAX: 210 32 27 382
www.olme.gr
 e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 10/3/05

ΠΡΟΣ:

- τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ Γ.Σ. ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΩΝ ΕΛΜΕ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ένα χρόνο περίπου μετά τις εκλογές και την ανάληψη της εξουσίας από τη νέα κυβέρνηση το συνδικαλιστικό κίνημα οφείλει να σχεδιάσει την παραπέρα πορεία του και να προσδιορίσει τις προτεραιότητές του. Ως εργαζόμενοι, δεν είναι δυνατόν να τρέφουμε αυταπάτες. Αντίθετα, σε ένα αρνητικό κλίμα πρέπει να προετοιμαστούμε για σκληρούς αγώνες, για να υπερασπιστούμε αποτελεσματικά όχι μόνον το εισόδημά μας αλλά και τα εργασιακά μας δικαιώματα καθώς και την αξιοπιστία των εκπαιδευτικών θεσμών.

Το ευρωπαϊκό κεκτημένο αποδομείται από το νεοφιλελευθερισμό

Οι εξελίξεις στην Ευρώπη τα τελευταία χρόνια είναι θεαματικές. Διευρύνθηκε η Ε.Ε. με την ένταξη δέκα νέων χωρών. Προωθείται για έγκριση από τα κράτη μέλη η ευρωπαϊκή συνταγματική συνθήκη. Το σύμφωνο σταθερότητας δέχεται έντονες αμφισβητήσεις επειδή έχει πολύ σοβαρές αρνητικές συνέπειες στην απασχόληση και στην ανάπτυξη με κοινωνικό πρόσωπο.

Ειδικότερα, η απασχόληση δέχεται νέα πλήγματα, αφού η ανεργία παραμένει σταθερά σε πολύ υψηλά επίπεδα (8,9%). Παράλληλα, αναδιρθρώνεται η εργασία σε βάρος της σταθερής και ασφαλισμένης και σε όφελος της άτυπης και μερικής. Σε τέσσερις από τις χώρες της Ε.Ε. (Δανία, Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία), που έχουν το 60% του ειδικού βάρους της ευρωζώνης, η απορύθμιση της εργασίας έχει ήδη επιταχυνθεί μετά τη στρατηγική της Λισσαβόνας, ενώ σχεδιάζεται η επιτάχυνσή της και στις άλλες χώρες.

Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό μοντέλο απορρυθμίζεται και συρρικνώνεται ως αποτέλεσμα των νεοφιλελευθέρων πολιτικών. Η στρατηγική της Λισσαβόνας φαίνεται να αποτυγχάνει στους στόχους της, όσον αφορά το δυναμισμό της ευρωπαϊκής οικονομίας, και παράλληλα έχει τροφοδοτήσει μια αρνητική δυναμική απορύθμισης της εργασίας και του κοινωνικού κράτους. Έτσι η διεύρυνση αξιοποιείται με τρόπο που ωθεί προς τα κάτω το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων στις χώρες μέλη της Ε.Ε.

Αναπόφευκτα, τα κεντρικά θέματα πάλης το επόμενο διάστημα θα είναι ο χρόνος εργασίας, η μεταρρύθμιση των ασφαλιστικών συστημάτων, η συρρίκνωση των αμοιβών, η μετεγκατάσταση επιχειρήσεων και οι ιδιωτικοποιήσεις.

Πιο ειδικά, το κίνημα σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι ανάγκη να αγωνιστεί:

- για την απόκρουση του νεοφιλελευθερισμού που «συνταγματοποιεί» η Ευρωπαϊκή Συνθήκη,
- για την κατάργηση του συμφώνου σταθερότητας με τη σημερινή του μορφή και την αύξηση των δημόσιων επενδύσεων τουλάχιστον κατά 1% του κοινοτικού ΑΕΠ,
- για την υπεράσπιση του Δημόσιου χαρακτήρα της Παιδείας, της Υγείας και των στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων,
- για τη μη εφαρμογή της νεοφιλελεύθερης στρατηγικής στο χώρο της Παιδείας.

Αντιπολεμική δράση

Οργή και αγανάκτηση προκαλεί σε όλους μας η φρίκη που σκορπούν τα αμερικανοβρετανικά στρατεύματα κατοχής στο Ιράκ. Οι σφαγές με τους εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς, οι απάνθρωποι βασανισμοί και οι εξευτελισμοί της ανθρώπινης αξιοπρέπειας δεν αφήνουν κανένα περιθώριο για εφησυχασμούς. Τώρα είναι η στιγμή για να κλιμακώσουμε τη δράση μας! Εκατομμύρια άνθρωποι σε ολόκληρο τον πλανήτη αντιστέκονται στη συνεχιζόμενη πολεμική εκστρατεία του Μπους και των συμμάχων του. Ενώνουμε τη φωνή μας μαζί τους!

Στις 19 Μάρτη του 2005, επέτειο των δύο χρόνων από την έναρξη της εισβολής στο Ιράκ, καλούμε όλους τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και τους γονείς να συμμετάσχουν μαζί στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο, στις 12 το μεσημέρι, στο Σύνταγμα, για να απαιτήσουμε:

- άμεση απόσυρση των στρατών κατοχής από το Ιράκ,
- άμεσο τερματισμό της ισραηλινής κατοχής,
- καμιά διευκόλυνση και συμμετοχή της ελληνικής κυβέρνησης στα εγκλήματα του Μπους στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στα Βαλκάνια.

Η σημερινή κοινωνικοπολιτική συγκυρία στη χώρα μας

Ήδη ορισμένοι τομείς της εφαρμοζόμενης από την κυβέρνηση πολιτικής σε πολύ σημαντικά ζητήματα (οικονομία, δημόσια διοίκηση, εκπαίδευση κ.ά.) αναδεικνύουν με ενάργεια τα αντικοινωνικά χαρακτηριστικά της. Στο πλαίσιο αυτό, το εγχείρημα, π.χ., της “ήπιας προσαρμογής” με αφορμή και προκάλυμμα το σίριαλ της περιβόητης, πλέον, «δημοσιονομικής απογραφής» ούτε επιθυμητό μπορεί να είναι για τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους και τους κοινωνικά ασθενέστερους, γιατί, στην πραγματικότητα, αντιστρατεύεται τα συμφέροντά τους, ούτε εφικτό, αφού ο έλεγχος και η διαχείριση της ελληνικής οικονομίας δεν ασκούνται από το εθνικό κέντρο! Απόδειξη αυτού αποτελούν οι επανειλημμένες συστάσεις των αρμόδιων οργάνων της Ε.Ε. για τη λήψη από την ελληνική Κυβέρνηση πρόσθετων, αυστηρότερων περιοριστικών μέτρων στην οικονομία, που στρέφονται πάντα ενάντια στα συμφέροντα των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων.

Ο πλασματικός, στην ουσία, προϋπολογισμός του 2005 που ψηφίστηκε στη Βουλή είναι ένα ακόμη “αποκαλυπτικό ντοκουμέντο” του **νεοφιλελεύθερου πυρήνα** της πολιτικής της κυβέρνησης, ο οποίος δεν μπορεί να συγκαλυφθεί με τα διάφορα επικοινωνιακά τεχνάσματα. Η καθήλωση -έως και ονομαστική ποσοστιαία μείωση- των εκπαιδευτικών δαπανών (το 5% επί του ΑΕΠ μετατίθεται για το τέλος της κυβερνητικής τετραετίας!), η δραστική περικοπή των δημόσιων δαπανών, οι μηδενικές, στην ουσία, “αυξήσεις” για το 2005 σε συνδυασμό με τις προβλέψεις του φορολογικού νόμου, τις ρυθμίσεις του νέου νόμου για τον “επαναπατρισμό” κεφαλαίων («ξέπλυμα» βρώμικου χρήματος) και τη σκανδαλώδη και προκλητική, για το λαϊκό αίσθημα, παραγραφή τεράστιων οφειλών μεγάλων επιχειρήσεων προς το δημόσιο - οφειλών λόγω διαπιστωμένης φοροαποφυγής και φοροκλοπής- καταδεικνύουν τις κυβερνητικές προτεραιότητες.

Για μια ακόμη χρονιά ο προϋπολογισμός για την παιδεία κατατάσσει τη χώρα μας στις τελευταίες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης (3,58 % του ΑΕΠ έναντι 5% Μέσου Όρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση) και επίσης, όπως δείχνουν οι εκθέσεις του ΟΟΣΑ, πολύ χαμηλά και σε παγκόσμιο επίπεδο. Το ποσοστό αυτό (3,58% το 2005 έναντι 3,61% το 2004) είναι από τα χαμηλότερα ποσοστά επί του ΑΕΠ στη διάρκεια της τελευταίας 20ετίας.

Η δραματική υστέρηση των δημόσιων εσόδων, η μεγάλη, περαιτέρω, **αύξηση της ανεργίας** και οι **νεοφιλελεύθερες έμπνευσης προωθούμενες διαρθρωτικές αλλαγές** (ιδιωτικοποιήσεις, ασφαλιστικό, εργασιακές σχέσεις, σύστημα υγείας), η **ακρίβεια** και η επαπειλούμενη **οικονομική ύφεση** είναι ορισμένες ακόμη κρίσιμες πτυχές του προβλήματος.

Στο πλαίσιο αυτό, αποδεδειγμένα πλέον, **στις κυβερνητικές επιλογές δεν έχουν θέση ούτε το νέο μισθολόγιο των Δ.Υ., που παραπέμπεται (;) για το 2006, ούτε καν τα 176 ευρώ αύξηση και στους εκπαιδευτικούς.** Είναι χαρακτηριστικό ότι, παρά τη σαφέστατη προεκλογική δέσμευση της σημερινής κυβέρνησης για «χορήγηση των 176 ευρώ στους εκπαιδευτικούς», δεν προβλέφθηκε στο νέο προϋπολογισμό τίποτε περισσότερο από την αύξηση στα όρια του πληθωρισμού. Φαίνεται ότι παραμένουμε στο ίδιο έργο θεατές: «το υπουργείο παιδείας θέλει, το υπουργείο οικονομικών όμως δεν δίνει...».

Πρόσφατα, ανακοινώθηκε από την κυβέρνηση, η εισοδηματική πολιτική για το 2005, με την οποία κλιμακώνεται η πολιτική λιτότητας σε βάρος των εργαζόμενων και των συνταξιούχων του Δημοσίου. Η εξαγγελία για «αυξήσεις» 3,6% στους βασικούς μισθούς σημαίνει, ουσιαστικά, μείωση του εισοδήματος και της αγοραστικής δύναμης των αποδοχών μας. Και αυτό, γιατί η εισοδηματική πολιτική στην πραγματικότητα υπολείπεται ακόμα και αυτού του επίσημου πληθωρισμού!

Ταυτόχρονα, είναι προκλητικό και εξοργιστικό το γεγονός ότι η κυβέρνηση «ξέχασε» τη ρητή και σαφέστατη προεκλογική δημόσια δέσμευσή της όσον αφορά την αυτονόητη υποχρέωση της πολιτείας για «τη χορήγηση των 176 ευρώ και στους εκπαιδευτικούς», με συνέπεια να συνεχίζεται και γι’ αυτό το λόγο η αδικία σε βάρος μας.

Οι δήθεν αυξήσεις σε συνδυασμό με τις πρόσφατες **φορολογικές ρυθμίσεις**, που ρίχνουν **νέα βάρη στις πλάτες των κοινωνικά ασθενέστερων** - σε αντίθεση με τα **μεγάλα εισοδήματα**, για τα οποία προβλέπονται **γενναίες φοροαπαλλαγές** - καθώς και το **κύμα ακρίβειας**, θα οδηγήσουν σε **οικονομική εξαθλίωση** τους εργαζόμενους.

Ουσιαστικά η κυβέρνηση με την εξαγγελία της εισοδηματικής πολιτικής της **απαντά αρνητικά** στην εύλογη κοινωνική απαίτηση για δίκαιη κατανομή του εθνικού πλούτου.

Ειδικότερα, ως εκπαιδευτικοί αναρωτιόμαστε πώς επιβεβαιώνονται, άραγε, οι ηχηρές κυβερνητικές διακηρύξεις για «προτεραιότητα στην παιδεία», όταν **ούτε στον προϋπολογισμό του 2005** αποτυπώνεται, στοιχειωδώς έστω, αυτή η υποτιθέμενη πολιτική στόχευση των κυβερνώντων!

Αντίθετα, με την πολιτική αυτή οδηγούμαστε με βεβαιότητα σε τέτοια **οικονομική υποβάθμιση**, ώστε να αδυνατούμε να ανταποκριθούμε στο **πολύ υψηλό σημερινό κόστος ζωής.**

Το αίτημά μας, **να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας**, γίνεται **σήμερα περισσότερο επίκαιρο.** Δεν μπορούμε άλλο να ανεχθούμε ο έλληνας καθηγητής να αμείβεται με το 50% του μέσου όρου των μισθών των καθηγητών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο κλάδος μας **ήταν πάντα και παραμένει αντίθετος** με πολιτικές που κατανέμουν το εισόδημα υπέρ των υψηλών εισοδηματικά κοινωνικών τάξεων και σε βάρος

των εργαζόμενων, των μισθωτών και των συνταξιούχων, που μειώνουν τις κοινωνικές δαπάνες για την παιδεία, την υγεία και την πρόνοια, που διευρύνουν τις υφιστάμενες σε βάρος μας ως εργαζόμενων ανισότητες, γεγονός που προκύπτει και από τη σύγκριση με τους εργαζόμενους σε άλλες χώρες –μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο κλάδος ήταν πάντα και παραμένει αντίθετος με πολιτικές που αντιμετωπίζουν τη Δημόσια Διοίκηση ως «λάφυρο», όπως συνέβη και πρόσφατα με την τοποθέτηση των «προσωρινών» Διευθυντών και Προϊσταμένων εκπαίδευσης. Παρά την αντίθεση της εκπαιδευτικής κοινότητας στην ψήφιση του Νόμου (3260/04) του Υπουργείου Εσωτερικών, η ηγεσία του Υπ. Παιδείας ολοκλήρωσε τη διαδικασία απομάκρυνσης στο μέσον της θητείας τους των διευθυντικών στελεχών της εκπαίδευσης (Διευθυντών Εκπαίδευσης και Προϊσταμένων Γραφείων). Δηλώσαμε ότι δεν θα «νομιμοποιήσουμε» τους προσωρινούς Διευθυντές και Προϊσταμένους, επειδή ήμασταν πάντα και παραμένουμε αντίθετοι σε πολιτικές που αντιμετωπίζουν το κράτος και ιδιαίτερα το χώρο της διοίκησης της εκπαίδευσης ως κομματική ιδιοκτησία. Με αυτό το πρίσμα τοποθετήθηκε η ΟΛΜΕ στις επιλογές στελεχών της εκπαίδευσης και στις προ τριετίας επιλογές Διευθυντών Εκπαίδευσης και Προϊσταμένων Γραφείων.

Αυτό που απαιτείται να γίνει άμεσα είναι η διαμόρφωση και εφαρμογή ενός θεσμικού πλαισίου επιλογής των στελεχών (διοικητικών κλπ) της εκπαίδευσης που θα διέπεται από τις αρχές της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και της αντικειμενικότητας. Με βάση αυτό το θεσμικό πλαίσιο πρέπει να γίνει επιλογή των Διευθυντών και Προϊσταμένων Εκπαίδευσης κατά το δυνατόν άμεσα.

Εν τω μεταξύ με το νέο νόμο του Υπουργείου Εσωτερικών η αξιοπιστία των διαδικασιών πρόσληψης τραυματίζεται ακόμη περισσότερο, επειδή προωθείται η καθιέρωση συστήματος συνέντευξης για τις προσλήψεις στο Δημόσιο που εμπεριέχει έντονα διαβλητά χαρακτηριστικά.

Η εκπαιδευτική συγκυρία

Σχεδόν όλες οι μέχρι σήμερα κινήσεις της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ έχουν τα χαρακτηριστικά της **προσωρινότητας, της αποσπασματικότητας και της μονομέρειας.** Τα πάντα γίνονται ενόψει των τελικών, των ολοκληρωμένων ρυθμίσεων (π.χ. σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, δομή της εκπαίδευσης στην προοπτική της 12χρονης υποχρεωτικής, η εξαγγελία για το «Επαγγελματικό Λύκειο», η οποία δεν απαντά με σαφή και αναλυτικό τρόπο στο ποιο θα είναι το περιεχόμενο του νέου τύπου σχολείου, η επιλογή των στελεχών της διοίκησης της εκπαίδευσης κ.ά.). Ταυτόχρονα, στρατηγικός στόχος της Κυβέρνησης είναι να ανοίξει διάπλατα το δρόμο στην ιδιωτική εκπαίδευση, εξέλιξη η οποία σε συνδυασμό με τις απαράδεκτα χαμηλές δαπάνες για την Παιδεία οδηγεί στην παραπέρα απαξίωση του δημόσιου σχολείου (π.χ. η πρωτοφανής μείωση του αριθμού των νεοκαταρτιζόμενων στα δημόσια ΙΕΚ λόγω του πολύ μεγάλου περιορισμού των νέων τμημάτων κατά το β' εξάμηνο, η χρηματοδότηση των ιδιωτικών ΙΕΚ για πρώτη φορά μέσω του ΕΠΕΑΕΚ) και στη διεύρυνση των ανισοτήτων στην εκπαίδευση.

Επιπλέον, παρά την αγχώδη προσπάθεια της Υπουργού Παιδείας να δημιουργήσει την εικόνα της πλήρους και εύρυθμης λειτουργίας των σχολείων από την πρώτη ημέρα μαθημάτων, η πραγματικότητα, ακόμη και σήμερα, στο μέσον δηλαδή του διδακτικού έτους, είναι ότι απαιτούνται να γίνουν και άλλοι διορισμοί εκπαιδευτικών προκειμένου να καλυφθούν τα κενά στα σχολεία! Ταυτόχρονα, αποτελεί ακραία πρόκληση και εμπαιγμό προς τους εκπαιδευτικούς η μη καταβολή των αποδοχών σε εκατοντάδες αναπληρωτές που έχουν προσληφθεί πριν από 4 μήνες καθώς και σε χιλιάδες ωρομίσθιους της προηγούμενης και της φετινής σχολικής χρονιάς.

Εκεί που καταγράφεται η **πλήρης αδιαφορία της ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ** είναι η **επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.** Εντελώς αδικαιολόγητα, μικροκομματικές σκοπιμότητες “πάγωσαν”, για 9 μήνες μετά τις εκλογές, τη λειτουργία του Οργανισμού Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών, ενώ σχετικά πρόσφατα διορίστηκε η νέα πρόεδρος του Δ.Σ. του Οργανισμού. Η πρώτη φάση της **εισαγωγικής επιμόρφωσης** πραγματοποιήθηκε με επιμορφωτές που επελέγησαν με σπουδή, δημιουργώντας τεράστια προβλήματα για χιλιάδες εκπαιδευτικούς, ενώ δεν είναι σε εξέλιξη κανένα άλλο πρόγραμμα επιμόρφωσης την τρέχουσα περίοδο.

Η **καθυστερήση έναρξης της λειτουργίας** ενός κρίσιμης, κοινωνικά, σημασίας και σπουδαιότητας θεσμού αντισταθμιστικής εκπαίδευσης, **της Π.Δ.Σ.,** είναι απαράδεκτη, αφού εξανάγκασε χιλιάδες μαθητές να στραφούν σε άλλες λύσεις. Μετά από διαρκείς παρεμβάσεις και διεκδικήσεις της Ομοσπονδίας από τον Νοέμβριο του 2003 έγινε κατορθωτό να πληρωθούν το Δεκέμβριο του 2004 οι συνάδελφοι που εργάστηκαν στην Π.Δ.Σ. τη σχολική χρονιά 2003-2004.

Οι ρυθμίσεις του ν. 3255/04 για την απορρόφηση μέχρι το 2007 όσων συμπλήρωσαν 30 μήνες προϋπηρεσία στις 30-6-04 αφορά στην πραγματικότητα μικρό αριθμό αναπληρωτών, δεδομένου ότι όσοι είχαν 30μηνη προϋπηρεσία θα διορίζονταν ούτως ή άλλως με το ποσοστό του 40% επί των ετήσιων διορισμών. Συνεπώς, **η εργασιακή ανασφάλεια και ομηρία χιλιάδων εκπαιδευτικών παραμένουν.** Το ΥΠΕΠΘ αρνήθηκε να δεσμευτεί για την **αναγκαία αύξηση** του αριθμού διορισμών για τα επόμενα σχολικά έτη, ώστε να καλυφθούν τα πραγματικά κενά διδακτικού προσωπικού των σχολείων. Παρά το γεγονός ότι διορίστηκαν τελικά, μετά και από την πίεση που άσκησε η ΟΛΜΕ, 5.378 καθηγητές, δηλ. περίπου 1.000

περισσότεροι από την περσινή χρονιά, δεν ικανοποιήθηκε το αίτημά μας για μόνιμο διορισμό όλων των αναπληρωτών που συμπλήρωσαν 18μηνη προϋπηρεσία στις 30-6-2004. Σημειώνουμε ότι η Κυβέρνηση για τους συμβασιούχους του υπόλοιπου δημόσιου τομέα αποδέχθηκε την 24μηνη προϋπηρεσία ως μια από τις προϋποθέσεις για τη μετατροπή της σύμβασής τους.

Αντιθέτως, η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ κάνει συχνά λόγο για πλεονάζον εκπαιδευτικό προσωπικό, ενώ δεν προχωρεί στην αναγκαία μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα και στην καθιέρωση της ετήσιας επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντά τους, μέτρα που θα δημιουργούσαν πρόσθετες ανάγκες διορισμών.

Οι ρυθμίσεις που ψηφίστηκαν σχετικά με τις εξετάσεις στο Λύκειο, χωρίς την ταυτόχρονη κατάργηση των Πανελλαδικών εξετάσεων και στη Γ' Λυκείου, **δεν αναιρούν τα χαρακτηριστικά ενός σχολείου των κοινωνικών ανισοτήτων και του αποκλεισμού**, επειδή δεν συνδυάζονται με άλλα ουσιαστικά μέτρα και δεν αποσυνδέουν το Λύκειο από το σύστημα πρόσβασης στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Έτσι, δεν υπηρετούν το κρίσιμο κοινωνικό αίτημα της μορφωτικής επάρκειας και αυτοτέλειας του Λυκείου.

Τον κρίσιμο θεσμό της **ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό**, που έχει ως στόχο τη διατήρηση, καλλιέργεια και διάδοση της ελληνικής γλώσσας και του ελληνικού πολιτισμού καθώς και την πολύπλευρη στήριξη των ομογενών μας, βλέπουμε η κυβέρνηση να τον εγκαταλείπει στη τύχη του, με αποτέλεσμα τη συρρίκνωση των αμιγών σχολείων ή και των ενταγμένων τμημάτων στα σχολεία της χώρας υποδοχής. Δεν είναι τυχαίο ότι έχει περιοριστεί το ενδιαφέρον των συναδέλφων για απόσπασή τους στο εξωτερικό εξαιτίας των τόσων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν και της αδιαφορίας της πολιτείας για το θεσμό. Η ενίσχυση των Ελλήνων εκπαιδευτικών που είναι αποσπασμένοι στο εξωτερικό και η επίλυση των προβλημάτων τους, εκτός του ότι είναι αυτονόητη υποχρέωση της πολιτείας, αποτελεί ταυτόχρονα μία από τις συνθήκες που απαιτούνται προς την κατεύθυνση της στήριξης και αναβάθμιση των ελληνικών σχολείων του εξωτερικού.

Η υψηλής ποιότητας δημόσια, δωρεάν παιδεία και εκπαίδευση για όλους, καθώς και η αναγκαία πολύπλευρη στήριξη των εκπαιδευτικών προϋποθέτουν μια πολιτική που ως πρώτη προτεραιότητά της θα έχει τη **δίκαιη κατανομή του πλούτου** και άμεση επιλογή της θα είναι η ανακατανομή των διαθέσιμων πόρων υπέρ των ασθενέστερων, μέσω της **επανιέραρχησης των πολιτικών προτεραιοτήτων**. Προφανώς, **αυτή η πολιτική δεν είναι συμβατή με την πολιτική της Κυβέρνησης**. Το συνδικαλιστικό κίνημα, όμως, έχει μόνον μία επιλογή: να οργανώσει τη δική του δράση και τις δικές του παρεμβάσεις με γνώμονα τις διαχρονικές και πανανθρώπινες αξίες της δημοκρατίας, της ισότητας, της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης και της ειρήνης.

Σε μια πορεία σύμπλευσης της εκπαιδευτικής πολιτικής στη χώρα μας με αρνητικές διεθνείς τάσεις και εξελίξεις (**συμφωνία GATS**, αποφάσεις συνόδου Υπουργών Παιδείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη **Μπολόνια**) επιχειρείται να εδραιωθεί και στην Ελλάδα η αντίληψη ότι το κύριο ζήτημα σήμερα είναι να προσαρμοστεί η εκπαίδευση στις απαιτήσεις της «αγοράς» και τις μεταβαλλόμενες ανάγκες των επιχειρήσεων. Η λαίλαπα των ιδιωτικοποιήσεων απειλεί δικαιώματα και κατακτήσεις των εργαζομένων που διασφαλίστηκαν με πολύχρονους αγώνες και συχνά με θυσίες, και ανάμεσα σε αυτές και τη δημόσια παιδεία. Προτείνονται ως «λύση» στα αδιέξοδα της εκπαίδευσης πρακτικές που δοκιμάστηκαν σε άλλες χώρες και απέτυχαν, όπως το «εκπαιδευτικό κουπόνι», η ιδιωτικοποίηση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και η μεταφορά στην εκπαίδευση επιχειρηματικών πρακτικών οργάνωσης και διοίκησης που εμφανίστηκαν και αναπτύχθηκαν στους χώρους της βιομηχανίας και των επιχειρήσεων.

Σε αιχμή του δόρατος αναδεικνύεται αυτή την περίοδο η τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η πρόθεση της Κυβέρνησης για την εφαρμογή της διαδικασίας της Μπολόνια, με την εφαρμογή των δύο κύκλων σπουδών (τριετείς προπτυχιακές και διετείς μεταπτυχιακές σπουδές) δεν ανταποκρίνονται στις επιστημονικές απαιτήσεις της εποχής μας. Μια τέτοια ρύθμιση θα οδηγήσει στην υποβάθμιση της ίδιας της ουσίας της ανώτατης παιδείας και θα μετατρέψει τα ΑΕΙ σε κέντρα κατάρτισης. Γι' αυτό το συνδικαλιστικό κίνημα των πανεπιστημιακών έχει εκφράσει τη ριζική αντίθεσή του σε μια τέτοια προοπτική.

Παράλληλα, **ακολουθείται συστηματικά μια πολιτική υποβάθμισης των τριτοβάθμιων ιδρυμάτων**, με αποτέλεσμα πολλά από αυτά - ιδιαίτερα στην περιφέρεια, αλλά όχι μόνο - να μη διαθέτουν επαρκείς πόρους ούτε για τη στοιχειώδη λειτουργία τους και να υποχρεώνονται σε αναστολή της λειτουργίας τους. Η πολιτική αυτή συμβαδίζει με σχεδιασμούς που στοχεύουν στην αναγνώριση ιδιωτικών επιχειρήσεων που παρέχουν «υπηρεσίες εκπαίδευσης» σε απόφοιτους Λυκείου, όπως είναι τα κέντρα Ελευθέρων Σπουδών ή τα κάθε είδους παραρτήματα πανεπιστημίου του εξωτερικού, καθώς και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια ή ίδρυση των οποίων έχει εξαγγελθεί. Αλλωστε, μετά την Μπολόνια, ως ανώτατη εκπαίδευση» ορίζεται αδιάκριτα το όλο πλέγμα των εκπαιδευτικών υπηρεσιών που προσφέρονται τόσο από πανεπιστημιακά ή τεχνολογικά δημόσια ιδρύματα όσο και από ιδιωτικές επιχειρήσεις για την «επαγγελματική κατάρτιση» των αποφοιτών του Λυκείου. Στη διευρυμένη αυτή αγορά επιδιώκεται να ενταχθούν και τα ίδια τα πανεπιστήμια με την προωθούμενη ίδρυση των Ινστιτούτων Διά Βίου Εκπαίδευσης.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα η Κυβέρνηση επιμένει στην επιβολή ενός «εθνικού συστήματος διασφάλισης

και αξιολόγησης της ποιότητας της ανώτατης εκπαίδευσης», μιας διαδικασίας που στην πράξη δεν θα αποτελεί παρά αξιολόγηση της μιζέριας και της υποβάθμισης στην οποία την οδηγεί. Η ενδεχόμενη επιβολή αυτή της πρακτικής, σε συνδυασμό με την επερχόμενη (όπως συμφωνήθηκε στο Βερολίνο) ένταξη του τριτοβάθμιου χώρου στο ευρωπαϊκό δίκτυο θα οδηγήσει αναπόφευκτα το εθνικό εκπαιδευτικό σύστημα στην αξιολόγηση από ένα διεθνή οργανισμό ξένο προς τα ελληνικά πανεπιστήμια, στις κρίσεις τεχνοκρατών που εξυπηρετούν μεγάλες επιχειρήσεις και στις κερδοσκοπικές ορέξεις των ίδιων των επιχειρήσεων. Θα δημιουργηθεί, δηλαδή, μια δομή απονομής και αναγνώρισης πανεπιστημιακών τίτλων σπουδών που θα είναι ουσιαστικά ανεξέλεγκτη από την πανεπιστημιακή και την ευρύτερη επιστημονική κοινότητα καθώς και από την κοινωνία γενικότερα.

Η ΟΛΜΕ, μαζί με όλες τις Ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών στη χώρα μας, με κοινή μας διακήρυξη το Φλεβάρη του 2003, έχουμε εκφράσει τη συλλογική μας βούληση να αντιδράσουμε απέναντι στη συνεχή και εντεινόμενη υποβάθμιση της εκπαίδευσης που παρέχεται σήμερα σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες και να υπερασπιστούμε με κάθε τρόπο τη δημόσια και δωρεάν Παιδεία. Έχουμε διακηρύξει τη ριζική αντίθεσή μας στην ακολουθούμενη εκπαιδευτική πολιτική της «αγοράς», που προωθείται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολιτική που υπονομεύει το μέλλον της κοινωνίας που οραματιζόμαστε, πολιτική που, ωστόσο, δεν μπορεί να υπονομεύσει τη βούλησή μας να ακυρώσουμε αυτή την ίδια.

Για μας η παιδεία είναι δικαίωμα όλων, όχι προνόμιο των λίγων. Διεκδικούμε μια παιδεία, σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, που θα παρέχει σε όλες και σε όλους τα μέσα και τα εφόδια (γνωστικά και μορφωτικά) για την πολύπλευρη κατανόηση του κοινωνικού γίνεσθαι και την κριτική και δημιουργική παρέμβασή τους σε αυτό. Στο πλαίσιο αυτό διεκδικούμε, μεταξύ των άλλων: **να στηριχθεί ουσιαστικά και αποφασιστικά η αναβάθμιση της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης, να μην εφαρμοστούν οι πολιτικές της αγοράς, που προωθούν το «πανεπιστήμιο - επιχείρηση» και το «σχολείο - επιχείρηση» και να μην εφαρμοστεί η νεοφιλελεύθερη στρατηγική στο χώρο της παιδείας, όπως αυτή εκφράστηκε στη Σύνοδο της Μπολόνια .**

Ευρωπαϊκή εβδομάδα δράσης για την Εκπαίδευση

Η ομοσπονδία μας συμμετέχει στην πρωτοβουλία εκπαιδευτικών οργανώσεων, συνδικάτων και κινημάτων της Ευρώπης για την διοργάνωση της Πανευρωπαϊκής Εβδομάδας Δράσης για την Εκπαίδευση, **9-14 Μάη 2005**. Θέλουμε και με αυτόν τον τρόπο να εκφράσουμε την αντίθεσή μας με την νεοφιλελεύθερη ευρωπαϊκή πολιτική για την εκπαίδευση και την υποταγή της εκπαίδευσης στις ανάγκες της αγοράς, προβάλλοντας την ανάγκη ολόπλευρης στήριξης της δημόσιας εκπαίδευσης. Την εβδομάδα αυτή θα αναπτυχθούν μια σειρά από κινητοποιήσεις σε πανευρωπαϊκή κλίμακα, που θα συναποφασιστούν στη συνέχεια από τα κινήματα και τις οργανώσεις σε κάθε χώρα. Θα υπάρξει κοινή διακήρυξη, αφίσα και συνθήματα σε όλες τις χώρες που συμμετέχουν.

Ο «Εθνικός Διάλογος για την Παιδεία»

Η ΟΛΜΕ από τις 5/11/04 απευθυνόμενη με επιστολή της προς τον Πρωθυπουργό της χώρας ενόψει της προ ημερησίας διάταξης συζήτησης στη Βουλή, είχε θέσει τις βασικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί ο διάλογος για την παιδεία για να είναι ουσιαστικός και αποτελεσματικός.

Συγκεκριμένα είχαμε υποστηρίξει ότι «ο διάλογος δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι προσχηματικός και αποσπασματικός, πρέπει να διεξάγεται με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και να καταλήγει σε δεσμεύσεις για την κυβέρνηση στα σημεία όπου υπάρχει σύμφωνη γνώμη των εκπαιδευτικών φορέων. Κορίως, όμως, πρέπει να είναι διάλογος ουσίας και να ιεραρχεί τα προς συζήτηση θέματα με βάση τις πραγματικές ανάγκες ενός δημόσιου, δωρεάν και υψηλής ποιότητας εκπαιδευτικού συστήματος. Κατά συνέπεια αν δεν συμπεριλαμβάνει όλα τα μεγάλα ζητήματα της εκπαίδευσης, τα οποία έχει αναδείξει η εκπαιδευτική πραγματικότητα, η συμμετοχή μας σε αυτόν το διάλογο δεν έχει νόημα».

Τη θέση μας αυτή για το διάλογο επαναφέραμε και στο κοινό υπόμνημα των εκπαιδευτικών φορέων προς τον πρόεδρο του ΕΣΥΠ στις 14/2/05. Οι εκπαιδευτικοί φορείς ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΠΟΣΔΕΠ, ΟΣΕΠ-ΤΕΙ, ΑΣΓΜΕ, ΟΙΕΛΕ, με πρωτοβουλία της ομοσπονδίας μας, συμπαρατάχθηκαν στη διεκδίκηση και προβολή ενός πλαισίου προτεραιοτήτων για την παιδεία (έμπρακτη στήριξη και αναβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης, υπεράσπιση του Δημόσιου και Δωρεάν χαρακτήρα της, χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, λήψη μέτρων για τη βελτίωση της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, υπεράσπιση και αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, επιστημονική, επαγγελματική και οικονομική στήριξη και αναβάθμιση των εκπαιδευτικών) και απαίτησαν από το προεδρείο του ΕΣΥΠ και την κυβέρνηση να υιοθετηθεί. **Η κυβέρνηση, όμως, και το προεδρείο του ΕΣΥΠ δεν έλαβαν υπόψη τις θέσεις μας.**

Ουσιαστικά, η ολομέλεια του ΕΣΥΠ κατά τη συνεδρίαση της στις 16/2/05 αποφάσισε, με κυβερνητική παρέμβαση, να αυτοκαταργηθεί. Ενώ δηλαδή το προεδρείο του ΕΣΥΠ συμφώνησε προσχηματικά στο να συζητηθούν οι προτεραιότητες που πρότειναν οι εκπαιδευτικοί φορείς και κόμματα της αντιπολίτευσης, αμέσως μετά υπαναχώρησε επιμένοντας στον αρχικό προγραμματισμό του για συνεδριάσεις, ουσιαστικά, μόνον των επιμέρους Συμβουλίων Α/βάθμιας, Β/βάθμιας και Γ/βάθμιας Εκπαίδευσης.

Η κυβερνητική πλευρά αρνήθηκε δηλαδή το αυτονόητο: ότι η ολομέλεια του ΕΣΥΠ όφειλε να συζητήσει πλέον επί της ουσίας των προτεραιοτήτων που ιεράρχησε και να καταλήξει σε συγκεκριμένη πρόταση εκπαιδευτικής πολιτικής προς την κυβέρνηση επί των θεμάτων της χρηματοδότησης της εκπαίδευσης, της δομής και της διάρθρωσής της, της αναβάθμισης της ποιότητας και της στήριξης των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων.

Στη συνέχεια, τα επιμέρους Συμβούλια θα έπρεπε, με βάση το γενικότερο πλαίσιο της ολομέλειας, να εξειδικεύσουν τα μέτρα υλοποίησης αυτού του πλαισίου στο χώρο τους.

Αντί για όλα αυτά ο στόχος της κυβέρνησης ήταν να επιβάλει στον «Εθνικό Διάλογο για την Παιδεία» **μονομερώς** τις δικές της προτεραιότητες. Επεδίωξε: α) να συζητηθούν αποσπασματικά και επιλεκτικά ορισμένα από τα θέματα που απασχολούν την Α/βάθμια και Β/βάθμια Εκπαίδευση στο σχετικό επιμέρους συμβούλιο, χωρίς όμως να συζητηθούν τόσο η εκπαιδευτική πολιτική στο σύνολό της όσο και οι βασικές αρχές που θα πρέπει να διέπουν τις οποιεσδήποτε αλλαγές και λύσεις των προβλημάτων της εκπαίδευσης και β) να νομιμοποιήσει με την κοινή συνεδρίαση των Συμβουλίων Ανωτάτης Πανεπιστημιακής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης τις επιλογές της για την προώθηση του Ενιαίου Ευρωπαϊκού χώρου Γ/βάθμιας Εκπαίδευσης. Εκτιμούσε, προφανώς, ότι οι συσχετισμοί ήταν πιο ευνοϊκοί σε αυτά τα όργανα, ώστε να υιοθετηθούν οι δικές της επιλογές. Με αυτό τον τρόπο ήθελε να επιβεβαιώσει, έστω και με καθυστέρηση, αυτό που ισχυριζόταν από 14/1/05 στην Εθνική Αναφορά της χώρας μας προς την ομάδα προώθησης της διαδικασίας της Μπολόνια ότι, δηλαδή, είναι δεδομένη η ψήφιση του νόμου για την «αξιολόγηση» των ΑΕΙ και των ΤΕΙ της χώρας μας.

Πέραν όμως της παραπάνω εξέλιξης η ομιλία του Γεν. Γραμματέα του ΥΠΕΠΘ στην πρόσφατη ολομέλεια του ΕΣΥΠ (16/2/05) έδειξε ότι **η κυβέρνηση δε δεσμεύεται για την εφαρμογή μιας πολιτικής με βάση τις προτάσεις του ΕΣΥΠ και κυρίως αυτές που έχουν την στήριξη των εκπαιδευτικών φορέων**. Ο Γεν. Γραμματέας του ΥΠΕΠΘ υπεραμύνθηκε της πολιτικής που ήδη εφαρμόζει η κυβέρνηση, επανέλαβε ορισμένες προεκλογικές εξαγγελίες και προσπάθησε να υποβαθμίσει τη σημασία του παλλαϊκού αιτήματος για γενναία αύξηση των κρατικών δαπανών για την Παιδεία.

Είναι σαφές, επίσης, ότι κυβέρνηση αρνείται να δώσει λύσεις και απαντήσεις στα αιτήματα της ΟΛΜΕ και ολόκληρης της εκπαιδευτικής κοινότητας με το πρόσχημα ενός ατέρμονου και παρελκυστικού διαλόγου.

Με βάση τις παραπάνω εκτιμήσεις και με δεδομένη την αρνητική στάση της κυβέρνησης αποφασίσαμε, ότι δεν είχε νόημα η περαιτέρω συμμετοχή μας στον «Εθνικό Διάλογο» που διεξαγόταν μέσα στο ΕΣΥΠ και κατά συνέπεια δε συμμετείχαμε στην συνεδρίαση του Συμβουλίου Α/βάθμιας και Β/βάθμιας Εκπαίδευσης. Ταυτόχρονα, δηλώσαμε ότι δεν πρόκειται να «νομιμοποιήσουμε με την παρουσία μας τις προσηματικές διαδικασίες που προωθεί η κυβέρνηση.

Την περίοδο αυτή προχωρήσαμε σε κοινές πρωτοβουλίες με τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες και την ΑΣΓΜΕ (συσκέψεις, συνεντεύξεις τύπου, κοινά συλλαλητήρια κ.λπ.). Η Ομοσπονδία μας θα συνεχίσει τους αγώνες της για την υπεράσπιση της Δημόσιας Δωρεάν Εκπαίδευσης και των δικαιωμάτων των Εκπαιδευτικών.

Ηδη αποφασίσαμε από κοινού με τις άλλες εκπαιδευτικές ομοσπονδίες να προχωρήσουμε την επόμενη περίοδο στην επεξεργασία και διατύπωση κειμένου που θα περιλαμβάνει την εκτίμηση για την κατάσταση της εκπαίδευσης, την κριτική μας στις εφαρμοζόμενες και σχεδιαζόμενες εκπαιδευτικές πολιτικές και τη **συνολική και ενιαία πρότασή** μας για τις αναγκαίες αλλαγές στην κατεύθυνση στήριξης και αναβάθμισης της Δημόσιας Δωρεάν Εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

A) ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Το ΥΠΕΠΘ οφείλει να σκύψει στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η δευτεροβάθμια εκπαίδευση και να δώσει λύσεις σε αυτά αποδεχόμενο τις προτάσεις των εκπαιδευτικών. Καλείται να προωθήσει μια συνολική πολιτική για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση που να λαμβάνει υπόψη κατά προτεραιότητα τις κοινωνικές ανάγκες και τις ιδιαίτερες κλίσεις των μαθητριών/μαθητών. Απαραίτητη προϋπόθεση για οποιεσδήποτε εκπαιδευτικές αλλαγές είναι να υιοθετηθούν οι βασικές προτάσεις του εκπαιδευτικού κινήματος. Δεν πρόκειται να αποδεχθούμε το εξεταστικό πλέγμα για την επιλογή των υποψηφίων για την ανώτερη βαθμίδα να καθορίζει την εκπαιδευτική λειτουργία στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Απαραίτητοι όροι και προϋποθέσεις για τις αναγκαίες θετικές αλλαγές είναι:

- ❑ **Η αύξηση των δαπανών για την παιδεία για το 2005 στο 5% του ΑΕΠ**
- ❑ **Η άμεση καθιέρωση 12χρονης υποχρεωτικής Δημόσιας και Δωρεάν εκπαίδευσης για όλους**
- **Η άμεση και ουσιαστική αναβάθμιση της ΤΕΕ, με βάση τις αρχές που έχει υιοθετήσει η ΟΛΜΕ** (απόφαση Δ.Σ. 6-10-2004, που επισυνάπτεται: <http://www.olme.gr/2002/ekpaideutika0904.htm>). Συγκεκριμένα απαιτούμε μεταξύ των άλλων: **αναβάθμιση** της ΤΕΕ και **ουσιαστική και ισότιμη** ένταξή της στη λυκειακή βαθμίδα, **υπαγωγή** όλων των σχολικών μονάδων που προσφέρουν τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση στο ΥΠΕΠΘ, **πρόσβαση** των αποφοίτων της Τ.Ε.Ε. σε ΑΕΙ-ΤΕΙ,

χωρίς παραπάνω φραγμούς και ποσοστά και αναλογικά με το μαθητικό δυναμικό της, **ενιαίο τριετές σχολείο** (ένας κύκλος σπουδών, ένα πτυχίο), ενίσχυση της γενικής παιδείας, **στήριξη** της Τ.Ε.Ε. με μια υψηλού επιπέδου **σταθερή χρηματοδότηση** και αναπροσανατολισμό του ΕΠΕΑΕΚ με στόχο τη χρηματοδότηση κυρίως των υποδομών της (κτιριακών, υλικοτεχνικών και εργαστηριακών), **επιμόρφωση** των εκπαιδευτικών της Τ.Ε.Ε. (παιδαγωγική και επαγγελματική) με αξιοποίηση όλων των μορφών.

- Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να διασφαλίζεται ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και της κατάρτισης, καθώς και οι οργανικές θέσεις και η μόνιμη σχέση εργασίας των εκπαιδευτικών της ΤΕΕ.
- Η καθιέρωση ανώτατου ορίου 25 μαθητών ανά τμήμα σε Γυμνάσιο-Λύκειο, 20 μαθητών στις κατευθύνσεις του Λυκείου και στα ΤΕΕ, και 10 μαθητών ανά καθηγητή στα εργαστήρια των ΤΕΕ των Γυμνασίων και των Λυκείων
- Η συνολική αναπροσαρμογή των στόχων του 2^{ου} ΕΠΕΑΕΚ με βάση τις προτάσεις του εκπαιδευτικού κινήματος για μια διαφορετική εκπαιδευτική πολιτική
- Η λήψη ολοκληρωμένων μέτρων αντισταθμιστικής εκπαίδευσης, όπως είναι οι Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας, για να βοηθηθούν όλοι οι μαθητές και μαθήτριες να ολοκληρώνουν την 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση
- Για το περιεχόμενο των νέων βιβλίων και των αναλυτικών προγραμμάτων των σχολείων να έχει γνώμη ο οργανωμένος κλάδος των καθηγητών, μέσα από θεσμοθετημένη συμμετοχή του ΚΕΜΕΤΕ.

Σημειώνουμε εδώ πως θα πρέπει το ΥΠΕΠΘ να σταματήσει την αποσπασματική τακτική της κατάργησης και συγχώνευσης ΤΕΕ, τομέων και ειδικοτήτων, πολύ περισσότερο που βρισκόμαστε σε μεταβατική περίοδο ενόψει των προωθούμενων αλλαγών. Θέλουμε, επίσης, να τονίσουμε ότι σε καμία περίπτωση δεν θα δεχθούμε, με πρόσχημα την κατάργηση ειδικοτήτων, να μειωθούν οι θέσεις εργασίας και συνάδελφοί μας να βρεθούν σε εργασιακή αβεβαιότητα.

Όσον αφορά την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η ΟΛΜΕ προέβαλε πάντα το αίτημα της συνεχούς διεύρυνσής της, με αντίστοιχη, βέβαια, γενναία χρηματοδότηση των υποδομών των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ώστε να μην υποβαθμίζονται συνεχώς οι σπουδές σε αυτά με την είσοδο όλο και περισσότερων φοιτητών με την ίδια χρηματοδότηση και την παράλληλη ύπαρξη σοβαρών κενών σε εκπαιδευτικούς.

Μεταβατικά και στην πορεία για την καθιέρωση της «ελεύθερης πρόσβασης» προτείνουμε τα παρακάτω μέτρα:

- **Κατάργηση των Πανελλαδικών Εξετάσεων και της Γ΄ Λυκείου.** Το απολυτήριο του λυκείου αποκτιέται με ενδοσχολικές εξετάσεις
- **Αποσύνδεση του Λυκείου από το σύστημα πρόσβασης σε ΑΕΙ –ΤΕΙ**
- **Η πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση να γίνεται μετά την αποφοίτηση από το Λύκειο, με πανελλαδικές εξετάσεις σε περιορισμένο αριθμό μαθημάτων, με διαφορετικό συντελεστή βαρύτητας για ορισμένα από αυτά**
- **Οι εξετάσεις να διεξάγονται με την ευθύνη της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η εξεταστέα ύλη να καθορίζεται κεντρικά από το Υπουργείο Παιδείας και να αντιστοιχεί στη διδαχθείσα ύλη**
- **Οι υποψήφιοι να έχουν απεριόριστες ευκαιρίες να συμμετέχουν στη διαδικασία της πρόσβασης στη τριτοβάθμια εκπαίδευση.**

Β) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Ο κλάδος μας μέσα από συλλογικές διαδικασίες διατύπωσε με σαφήνεια τα αιτήματά του.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- ✓ **Ουσιαστικές αυξήσεις στις αποδοχές μας (25%).** Χορήγηση του ποσού των 176 ευρώ και στους καθηγητές
- ✓ **Η σχέση των εισαγωγικών προς τις καταληκτικές αποδοχές να διαμορφωθεί στο 1 : 2,5**
- ✓ **Ενσωμάτωση του κινήτρου απόδοσης στους βασικούς μισθούς και, μέχρι να υλοποιηθεί αυτό, να επανέλθουν οι όροι χορήγησής του που προέβλεπε ο ν. 2470/97. Σε κάθε περίπτωση, να μη γίνεται περικοπή του στους εκπαιδευτικούς που λαμβάνουν εκπαιδευτική άδεια και να επιστραφούν τα παρακρατηθέντα ποσά.**
- ✓ **Ακόλυτη μισθολογική εξέλιξη - μη σύνδεση του μισθού και βαθμού με την απόδοση- αξιολόγηση**
- ✓ **Ουσιαστικές αυξήσεις (διπλασιασμός) στα οικογενειακά επιδόματα**
- ✓ **Αύξηση στην ωρομίσθια αποζημίωση και στην αμοιβή για υπερωριακή απασχόληση των καθηγητών, που παραμένει στα επίπεδα του 1996.**
- ✓ **Ουσιαστικές αυξήσεις σε όλες τις αμοιβές που αφορούν τις Πανελλαδικές Εξετάσεις**
- ✓ **Άμεση καταβολή του συνόλου των αναδρομικών του οικογενειακού επιδόματος (τουλάχιστον 14**

μήνες επιπλέον από την πρόβλεψη του ν. 3205/03)

- ✓ Τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας
- ✓ Αφορολόγητο όριο ο μισθός του νεοδιόριστου εκπαιδευτικού
- ✓ Κατοχύρωση δικαιώματος ουσιαστικών συλλογικών συμβάσεων εφ' όλης της ύλης για τους καθηγητές (τροποποίηση του ν. 2738/99 και κατάργηση του άρ. 24 παρ.3 του ν. 3205/03)

Γ) ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ-ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ κ.λπ.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- **πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας, με εφαρμογή των ρεαλιστικών προτάσεων της ΟΛΜΕ** (να αναγνωρίζονται στους εκπαιδευτικούς που έχουν 30 χρόνια υπηρεσίας μέχρι και 5 έτη ως συντάξιμη πραγματική δημόσια υπηρεσία, αφού καταβάλουν οι ίδιοι, για την αναγνώρισή τους, το ήμισυ των ασφαλιστικών εισφορών του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου και μόνο του ασφαλισμένου).
- **αναγνώριση ως συντάξιμων 5 χρόνων σπουδών των καθηγητών**
- **η κύρια σύνταξη να υπολογίζεται στο 80% του συνόλου των αποδοχών κατά το μήνα αποχώρησης του εκπαιδευτικού**
- **πλήρη ιατροφαρμακευτική και υγειονομική περίθαλψη (οδοντιατρική περίθαλψη, οπτικά κ.ά.)**
- **διατήρηση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου ως προς τους φορείς χορήγησης της κύριας σύνταξης, της επικουρικής, των μερισμάτων και του «εφάπαξ».**
- **κατάργηση της διάταξης (ν. 3149/03, άρ. 13, παρ. 20, εδ. α') που απαγορεύει τη συνταξιοδότηση των εκπαιδευτικών κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς**
- **η στρατιωτική θητεία να αναγνωρίζεται αυτοδίκαια (χωρίς εξαγορά) ως χρόνος υπηρεσίας τόσο για την κύρια σύνταξη και για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μετά τις 31-12-1997, όσο και για τα υπόλοιπα ταμεία**
- **λειτουργία κατασκηνώσεων για τα παιδιά των εκπαιδευτικών.**

Δ) ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ

Η θεσμοθέτηση και λειτουργία ενός σύγχρονου συστήματος αρχικής εκπαίδευσης και συνεχούς επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών παραμένει πρώτιστο ζητούμενο για την ελληνική εκπαίδευση.

Διεκδικούμε:

- **Την καθιέρωση ετήσιας επιμόρφωσης τουλάχιστον 4.000 καθηγητών με ταυτόχρονη απαλλαγή τους από τα διδακτικά καθήκοντα.** Αυτή θα πρέπει να πραγματοποιείται με την ουσιαστική συμβολή των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, να είναι καθολική και περιοδική και να χρηματοδοτείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό με την συμβολή κονδυλίων και από το 2ο ΕΠΕΑΕΚ.
- **Ουσιαστική παιδαγωγική εκπαίδευση και κατάρτιση** για όλες τις ειδικότητες των εκπαιδευτικών με βάση τις προτάσεις του κλάδου μας για το θέμα (Απόφαση 8^{ου} Συνεδρίου ΟΛΜΕ, 1997).

Ε) ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ-ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ένα από τα βασικά αιτήματα του κλάδου μας είναι να σταματήσει η εργασιακή ομηρία των αναπληρωτών, να αποκτήσουν μόνιμη και σταθερή εργασία όλοι οι αναπληρωτές συνάδελφοι, να καταργηθεί το απαράδεκτο καθεστώς της κάλυψης άγιων και διαρκών αναγκών από αναπληρωτές και ωρομίσθιους. Παρά το γεγονός ότι με το συνεχή αγώνα της ομοσπονδίας μας εφέτος περιορίστηκε αισθητά το φαινόμενο της μαζικής πρόσληψης ωρομισθίων, δεν αποφεύχθηκαν τελικά οι προσλήψεις ωρομισθίων και μάλιστα σε αρκετές περιπτώσεις με κατάτμηση κενών, παρά τις περί του αντιθέτου δεσμεύσεις της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ. Οι εξαγγελίες του ΥΠΕΠΘ για διαφάνεια στις προσλήψεις δεν έχουν ακόμα υλοποιηθεί, τόσο όσον αφορά τη συγκρότηση επιτροπής διαφάνειας με τη συμμετοχή εκπροσώπων της ΟΛΜΕ όσο και την υλοποίηση της πλήρους διαφάνειας και του ελέγχου των σχετικών πινάκων από το συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών, όπως συμβαίνει στην περίπτωση των εκπαιδευτικών των μουσικών σχολείων. Στην περίπτωση αυτή το ΥΠΕΠΘ αρνείται ακόμη και σήμερα να παραδώσει τους σχετικούς καταλόγους υποψηφίων αναπληρωτών που συνέταξε η καλλιτεχνική επιτροπή, προφασισζόμενη ότι οι αξιολογικοί πίνακες περιλαμβάνουν ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα!

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- **Άμεση μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών που συμπλήρωσαν 18μηνη προϋπηρεσία στις 30-6-2004, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη το είδος των συμβάσεων (αναπληρωτής ή ωρομίσθιος), ο αριθμός των συμβάσεων, το χρονικό διάστημα διακοπής των συμβάσεων καθώς και αν αυτές είναι διαδοχικές ή όχι.** Στη ρύθμιση αυτή να συμπεριληφθούν όλοι οι κλάδοι και όλες οι ειδικότητες των εκπαιδευτικών με βάση μόνο την προϋπηρεσία τους.
- **Κατάργηση της εργασιακής σχέσης του ωρομισθίου και σε κάθε περίπτωση καμία πρόσληψη ωρομισθίων καθηγητών σε πλήρη κενά.**

- Πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα στους αναπληρωτές, 12μηνη σύμβαση εργασίας.
- Να συσταθεί επιτροπή διαφάνειας με τη συμμετοχή εκπροσώπων της ΟΛΜΕ, που να λειτουργεί σε μόνιμη βάση, για τον έλεγχο των διορισμών αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών, και να δίνονται στην ΟΛΜΕ όλα τα στοιχεία που αφορούν τους πίνακες αναπληρωτών και τους διορισμούς.

ΣΤ) ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ

Η ομοσπονδία μας **αντιτάχθηκε στο αυταρχικό πλαίσιο** που δημιουργήθηκε τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση, στις διαδικασίες επιλογής των ανώτερων στελεχών της, και ιδιαίτερα στις διατάξεις που αφορούσαν την τοποθέτηση «προσωρινών» δ/ντών και προϊσταμένων γραφείων εκπαίδευσης.

Απαιτήσαμε και συνεχίζουμε να διεκδικούμε την **άμεση διαμόρφωση και εφαρμογή θεσμικού πλαισίου επιλογής των διευθυντικών στελεχών της εκπαίδευσης που θα διέπεται από τις αρχές της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και της αντικειμενικότητας**. Δηλώνουμε πως θα αντιδράσουμε σε περίπτωση παράτασης της θητείας των προσωρινών προϊσταμένων πέραν της 31-8-2005.

Είμαστε αποφασισμένοι να υπερασπίσουμε, μαζί με την εκπαιδευτική κοινότητα, τη Δημοκρατία στο σχολείο και τα κατακτημένα εργασιακά μας δικαιώματα. Δεν θα επιτρέψουμε σε καμιά περίπτωση να μετατραπεί το σχολείο σε χώρο χειραγώγησης και πειθαναγκασμού εκπαιδευτικών και μαθητών.

Απαιτούμε την κατάργηση της σχετικής Υ.Α. («καθηκοντολόγιο») που αναφέρεται στα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των οργάνων διοίκησης της εκπαίδευσης.

Απαιτούμε σεβασμό στα εργασιακά μας δικαιώματα και πλήρη παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο με κατάργηση όλου του πλαισίου με το οποίο επιχειρείται να χειραγωγηθεί ο εκπαιδευτικός. Είμαστε αντίθετοι στην κοινωνική κατηγοριοποίηση των σχολείων μέσω της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων.

Ζητάμε να τροποποιηθεί το Π.Δ. 1/2003 για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια (ΠΥΣΔΕ, ΑΠΥΣΔΕ, ΚΥΣΔΕ) και να γίνουν δεκτές οι σχετικές προτάσεις του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ. Στις εκλογικές διαδικασίες για την ανάδειξη των αιρετών εκπροσώπων των καθηγητών **δικαίωμα συμμετοχής** να έχουν τα οικονομικά τακτοποιημένα μέλη των ΕΛΜΕ.

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΔΙΧΜΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΠΟΥ ΔΙΑΝΥΟΥΜΕ

- **Αύξηση της χρηματοδότησης της εκπαίδευσης στο 5% επί του ΑΕΠ το 2005.**
Αύξηση 25% στις αποδοχές μας. Χορήγηση των 176 ευρώ και στους εκπαιδευτικούς.
Μη σύνδεση του μισθού και βαθμού με την απόδοση – αξιολόγηση.
Ουσιαστικές αυξήσεις σε όλες τις αμοιβές που αφορούν τις Πανελλαδικές Εξετάσεις, το ωρομίσθιο και την αμοιβή για υπερωριακή απασχόληση.
- Διορισμός όλων των αναπληρωτών που είχαν 18 μήνες δημόσια εκπαιδευτική προϋπηρεσία στις 30 Ιουνίου 2004. Κατάργηση της εργασιακής σχέσης του ωρομισθίου.
- Άμεση καθιέρωση 12χρονης υποχρεωτικής Δημόσιας και Δωρεάν εκπαίδευσης. Ουσιαστική αντισταθμιστική εκπαίδευση. Εξασφάλιση χρηματοδότησης (για ενισχυτική, Π.Δ.Σ, υπερωρίες κ.λπ.) και αναθεώρηση της Υπουργικής Απόφασης για την Π.Δ.Σ.
- Άμεση και ουσιαστική αναβάθμιση της ΤΕΕ με βάση τις αρχές που έχει υιοθετήσει η ΟΛΜΕ (απόφαση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ της 6-10-2004).
- Άμεση καθιέρωση ετήσιας επιμόρφωσης με ταυτόχρονη απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα.
- Άμεση διαμόρφωση και εφαρμογή θεσμικού πλαισίου επιλογής των διευθυντικών στελεχών της εκπαίδευσης που θα διέπεται από τις αρχές της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και της αντικειμενικότητας. Καμιά παράταση της θητείας των προσωρινών διευθυντών εκπαίδευσης και προϊσταμένων γραφείων.
- Καθιέρωση ανώτατου ορίου 25 μαθητών ανά τμήμα σε Γυμνάσιο-Λύκειο, 20 μαθητών στις κατευθύνσεις του Λυκείου και στα ΤΕΕ, και 10 μαθητών ανά καθηγητή στα εργαστήρια των ΤΕΕ, των Γυμνασίων και Λυκείων.
- Πλήρης σύνταξη με 30 χρόνια υπηρεσίας, σύμφωνα με τη ρεαλιστική πρόταση της Ομοσπονδίας μας.

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ με απόφασή του άνοιξε τον κύκλο των γενικών συνελεύσεων των ΕΛΜΕ του κλάδου μας, ώστε όλοι μαζί οι εκπαιδευτικοί να συζητήσουμε τα προβλήματα του κλάδου μας και της εκπαίδευσης υπό το φως των πολιτικών και κοινωνικών εξελίξεων που έχουν συντελεστεί.

Δώσαμε ιδιαίτερη έμφαση στην προετοιμασία αυτών των συνελεύσεων, με περιοδείες των μελών του Δ.Σ. σε όλες τις ΕΛΜΕ της χώρας, με ουσιαστικές περιφερειακές συσκέψεις υποστηρικτικές των Γ.Σ.,

με αξιοποίηση των ΜΜΕ σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο, με συγκεντρώσεις και αγωνιστικές εκδηλώσεις σε διάφορες πόλεις κ.λπ. Ο στόχος ήταν και είναι να δοθεί η δυνατότητα σε **όλους** συναδέλφους να **συνειδητοποιήσουν** την κρισιμότητα των προβλημάτων της δημόσιας εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Τα μέλη του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, στο πλαίσιο κυρίως των περιφερειακών συσκέψεων, εργάστηκαν συστηματικά για την ευαισθητοποίηση, απέναντι στις **προκλήσεις, τα προτάγματα και τις απαιτήσεις της σημερινής συγκυρίας**, όχι μόνον του συνόλου των συναδέλφων αλλά και της κοινής γνώμης, ευρύτερα. Η προσπάθεια αυτή θα συνεχισθεί και θα ενταθεί και το επόμενο διάστημα.

Ασφαλώς, οι συνθήκες κάτω από τις οποίες καλούμαστε να υπερασπιστούμε την επαγγελματική και κοινωνική μας αξιοπρέπεια δεν είναι ιδεώδεις. Είναι αναγκαίο, όμως, να αντιμετωπίσουμε με τόλμη και αποφασιστικότητα τη σημερινή δύσκολη κατάσταση, ξεπερνώντας τον εφησυχασμό, την αδράνεια και την παθητικότητα, αν θέλουμε να εξασφαλίσουμε στοιχειώδεις προοπτικές για το συλλογικό μας μέλλον.

Η περίοδος χάριτος και ανοχής έληξε. Δεν υπάρχουν για κανέναν περιθώρια για ατομικές λύσεις και πρόσκαιρα βολέματα. Ή όλοι μαζί θα δημιουργήσουμε ένα ισχυρό μορφωτικό, συνδικαλιστικό και κοινωνικό ρεύμα, που θα διασφαλίσει τις συλλογικές μας κατακτήσεις, ή θα αποτελεματωθούμε στην αδράνεια και τη μοιρολατρία. Τρίτος δρόμος δεν υπάρχει..

Με αυτή την προοπτική επιδιώξαμε και θα συνεχίσουμε να επιδιώκουμε το συντονισμό κοινών δράσεων και παρεμβάσεων σε συνεργασία με τις άλλες εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και τους γονείς, την ΑΔΕΔΥ, καθώς και άλλους κοινωνικούς φορείς και Οργανώσεις.

Ο κλάδος μας με απόφαση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ συμμετέχει στην κινητοποίηση της ΑΔΕΔΥ την Πέμπτη, 17/3/05 με στάση εργασίας τις τρεις (3) τελευταίες ώρες του πρωινού κύκλου και τις τρεις (3) πρώτες του απογευματινού. Συμμετέχει, επίσης, στα συλλαλητήρια που διοργανώνονται στις 17/3/05 σε πολλές πόλεις της χώρας.

Καλούμε όλους τους συναδέλφους στο Αντιπολεμικό Συλλαλητήριο στις 19 Μάρτη στις 12 το μεσημέρι στο Σύνταγμα.

Ο κλάδος μας, τέλος, θα συμμετέχει μαζί με τους άλλους φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας της χώρας μας στην Πανευρωπαϊκή Εβδομάδα Δράσης για τη Δημόσια Εκπαίδευση (9-14 Μάρτη 2005).

Η Γ.Σ. των Προέδρων των ΕΛΜΕ της χώρας
10/3/05

Υ.Γ.: Οι ψηφοφορίες που έγιναν επί του προγράμματος δράσης έδωσαν το παρακάτω αποτέλεσμα:

- 32 εκπρόσωποι ΕΛΜΕ (σε σύνολο 77) ψήφισαν ΥΠΕΡ της εισήγησης του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ για 48ωρη απεργία στις 31/3/05 και 1/4/05 και νέες Γ.Σ. ΕΛΜΕ και Προέδρων (5-9/4/05)
- 22 εκπρόσωποι ΕΛΜΕ ψήφισαν ΥΠΕΡ της πρότασης για 24ωρη απεργία στις 31/3/05 και
- 30 εκπρόσωποι ΕΛΜΕ ψήφισαν ΥΠΕΡ της πρότασης για 24ωρη απεργία στις 17/3/05.